

2. Naturfredningsloven.

Efter naturfredningsloven (§ 43) kræver en række foranstaltninger i vådområder amtsrådets godkendelse og kan således, efter omstændighederne, medføre begrænsninger i den almindelige afvandringsret efter vandløbsloven. Endvidere er en række vandløbsstrækninger fredet efter lovens kap. 3.

I miljøministeriets bekendtgørelse nr. 614 af 1. december 1978 er det nærmere fastlagt hvilke foranstaltninger, der er omfattet af godkendelsesordningen i § 43.

Etablering af dambrug kræver endvidere tilladelse i henhold til § 43.

Ikke erhvervsmæssig sejlads på vandløb og søer kan i medfør af § 60a helt eller delvis forbydes.

En vis færdselsret ved vandløbene består i medfør af bestemmelserne i §§ 55 og 56, hvorefter almenheden har ret til færdsel til fods på udyrkede arealer.

3. Ferskvandsfiskeriloven.

Ferskvandsfiskeriloven fastsætter bestemmelser om retten til fiskeri i vandløbene.

Loven omfatter samtlige vandløb herunder »enkeltmandsvandløb«.

Retten til at drive fiskeri tilkommer ejeren af den tilstødende grund på den del af vandet, der ligger hans grund nærmere end nogen andens grund, medmindre der haves anden gyldig regel, eller nogen har ejendomsret til fiskevandet eller har erhvervet en særlig ret til fiskeri i det pågældende vand (§ 6).

Ferskvandsfiskeriloven fastsætter i øvrigt en række bestemmelser om fredninger, fiskeriredskaber m. m.

Endvidere fastsætter loven bestemmelser om, at der i forbindelse med dambrug og vandindvindingsanlæg ved vandløb kan kræves anbragt gitre eller lignende for at forhindre opgang af fisk eller fiskeyngel i anlægget (§§ 31 og 36).

Loven giver den fiskeriberettigede færdselsret ved vandløbene samt ret til midlertidigt under udøvelsen af fiskeri at lande sine både og sine redskaber på den tilstødende grund (§§ 8 og 9). Endvidere giver loven de personer, der foretager fiskeriundersøgelser samt tilsynet ret til at færdes over de jorder og private veje, der støder til de i loven omhandlede vande (§§ 61 og 63).

4. Vandforsyningsloven.

Vandforsyningsloven giver mulighed for at sikre vandets mængde i vandløbene gennem administrationen af vandforsyningslovens § 18 sammenholdt

med vandforsyningsplanlægningen og lovens formålsbestemmelser.

Der kræves tilladelse til indvinding af såvel grundvand som overfladevand (§ 18). Der skal ved afgørelsen tages hensyn til vandforsyningsplanlægningen (kap. 3), og af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at man i forbindelse med afgørelse om vandindvinding også må være opmærksom på, at vandindvinding om muligt ikke hindrer opretholdelsen af en rimelig vandløbskvalitet. I visse tilfælde må der under hensyn hertil gives afslag på vandindvindingsstilladelse.

Vandforsyningslovens saglige område adskiller sig fra vandløbslovens, idet vandforsyningsloven også omfatter vandindvinding fra »enkeltmandsvandløb«.

IV. De væsentligste ændringer i forhold til gældende lov.

Hovedsigtet med lovforslaget er at tilvejebringe et bedre grundlag for, at vandløbenes benyttelse kan ske på grundlag af den planlægning, der fastlægger målsætningen for det enkelte vandløb eller vandløbssystem og dermed give en hensigtsmæssig administrativ ramme for afbalanceringen af de forskellige interesser af såvel offentlig som erhvervsmæssig karakter, som knytter sig til vandløbene.

1. Det administrative system.

Efter forslaget bevares den gældende administrative inddeling af vandløbene i offentlige og private, ligesom forslaget opretholder de offentlige vandløbs inddeling i amtsvandløb og kommunevandløb.

Som nævnt i afsnit I foreslås kompetencen på det lokale og regionale plan til at træffe afgørelse i de materielle (tekniske) sager om vandløbsvedligeholdelse og -regulering og om anlæg af vandløb overført fra landvæsenstetterne til de kommunale råd, der i samarbejde allerede har ansvaret for planlægningen og administrationen af anden lovgivning af betydning for vandløbene, jfr. afsnit III. Fordelingen af sagerne mellem amtsråd og kommunalbestyrelser følger den gældende administrative fordeling af tilsynet med vandløbene, således at sager vedr. amtsvandløb henlægges til amtsrådene, og sager vedr. kommunevandløb og private vandløb henlægges til kommunalbestyrelserne.

På det centrale plan vil opgaverne efter loven blive varetaget af miljøministeriets departement og miljøstyrelsen. Efter lovforslaget vil der til miljøstyrelsen blive henlagt beføjelse til at afgøre sager